

KARTA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

NUMER ZESPOŁU

21

KATEGORIA

A

NAZWA ZESPOŁU

Paryż

PRZEKAZUJĄCY

KWK Paryż

WYKONAWCA SPISU

KWK Paryż

ROK PRZEKAZANIA

2000

MIJSCOWOŚĆ

Dąbrowa Górnicza

GMINA

Dąbrowa Górnicza

POWIAT

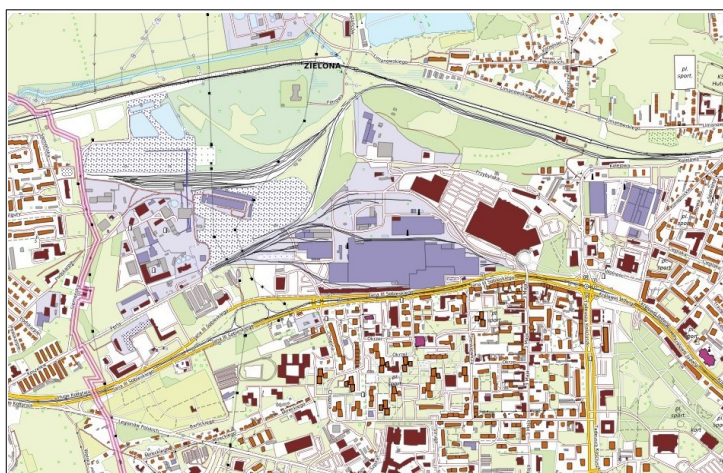
Dąbrowa Górnicza

WOJEWÓDZTWO

śląskie

REJON DOKONANEJ EKSPLOATACJI

Dąbrowa Górnicza

CHARAKTERYSTYKA ZESPOŁU ARCHIWALNEGO

ZAKRES CHRONOLOGICZNY

–

–

ILOŚĆ JEDNOSTEK

114

ILOŚĆ PODJEDNOSTEK

882

DOK. KARTOGRAFICZNA

104

SUMA

118

ILOŚĆ mb

–

ILOŚĆ SKANÓW

–

–

–

ZAKRES POSIADANEJ DOKUMENTACJI

TEKST: dokumentacja prawna; dokumentacja pomiarowa; geologia i hydrogeologia; plan ruchu; ochrona powierzchni, inne.

KARTOGRAFIA: karta tytułowa; mapy: wyrobisk górniczych, powierzchni, geologiczne; ewidencyjna; przekroje geologiczne; inne.

Archiwum Państwowe w Katowicach, zesp. Kopalnia Węgla Kamiennego „Generał Zawadzki” w Dąbrowie Górniczej, sygn. 12/937/0, lata 1934–1945, 1945–1966.

RYS HISTORYCZNY

ZAKŁAD GÓRNICZY	Paryż		
METODA EKSPLOATACJI	podziemna		
PRZEDSIĘBIORCA	KWK Paryż w likwidacji Sp. z o.o.		
NAZWA ZŁOŻA	Paryż		
RODZAJ KOPALINY	węgiel kamienny		
NAZWA TG NAZWA	–		
OG	Będzin I		
ROZPOCZĘCIE EKSPLOATACJI	–	ZAKOŃCZENIE EKSPLOATACJI	1.07.1995
KONCESJA I WYGASZENIE	198/94 z dnia 1.09.1994 r. dec. MOŚ 15.10.1997 r.		

Kopalnia „Paryż” prowadziła wydobycie węgla kamiennego w rejonie Dąbrowy Górniczej, Będzina i Sosnowca.

Kopalnia powstała z połączenia kopalń rządowych „Łabęcki” i „Nowa” (kopalnia „Nowa-Łabęcki”), które w 1876 r., wraz z kopalnią „Koszelew”, nabyli rosyjscy oficerowie Plemiannikow i Riesenkauf, a następnie wydzierżawili Towarzystwu Francusko-Włoskiemu Dąbrowskich Kopalń Węgla. W 1879 oddano do eksploatacji szyb wydobywczy „Paryż” o głębokości 123 m, od którego nadano nazwę również całej kopalni. W 1899 r. do zakładu przyłączono kopalnię „Koszelew” („Ksawery”). W 1942 r. zakład został przejęty przez niemiecki koncern Preussag, a w 1945 r. włączono ją do Dąbrowskiego ZPW, nadając jej nazwę „Generał Zawadzki”. Przyłączono do niej w tym czasie kopalnię „Flora”, „Mars” i „Reden”, a w 1958 – odkrywkę „Brzozowice”. W 1990 r. zakład przekształcono w spółkę i przywrócono nazwę „Paryż”. W 1995 r. w kopalni wydobyto ostatnią tonę węgla. Większość obiektów budowlanych zakładu wyburzono (pozostawiono wieżę szybu „Paryż” wraz z budynkiem maszyny wyciągowej, szyb „Cieszkowski”, elektrownię, maszynownię szybu Andrzej i budynek stacji ratownictwa górniczego).

W latach 80. XIX w. wydobycie prowadzono na głębokości do 250 m. Oprócz szybu „Paryż” w kopalni funkcjonował także m.in. szyb wydobywczy „Chaper” („Cieszkowski”), „Koszelew”, „Św. Barbara”, od 1930 r. – szyb wentylacyjny „Łabęcki”, szyby wentylacyjne „Małobądz” i „Walery”, od 1971 – szyb wydobywczy „Andrzej” (głębokość 390 m). W latach 70. XX w. uruchomiono nowy poziom wydobywczy – 390 m.

Zgodnie z opracowaniem Głównego Instytutu Górnictwa [2]: „Na obszarze górniczym kopalni eksploatowano pokłady: 349 i 358 (w-wy orzeskie); 401, 404/1, 405/1, 405/3 i 409 (w-wy rudzkie); 501, 504 i 510 (w-wy siodłowe) oraz 816, 819 i 833 (w-wy gruszowskie); w strefie głębokościowej od 0 do ok. 500. Miąższości pokładów i wybieranego węgla zmieniały się od ok. 0,7 m do 20 m (pokład 510)”.

W 1979 kopalnia „Generał Zawadzki” wydobyła 2 090 436 t węgla (było to największe roczne wydobycie tego zakładu).

Bibliografia

1. Frużyński A., *Kopalnie węgla kamiennego w Polsce*, Łódź 2012.
2. Główny Instytut Górnictwa, <http://zapadliska.gig.eu/pl/content/kopalnie>, dostęp z dnia 2.09.2020 r.
3. Jaros J., *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*, Katowice 1984.